

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1CoE/44/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715208373
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6715208373.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného P. O., nar. X. X. XXXX, bytom M. F. - A., C. XXX/XX, proti povinnej Z. Z. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., E. XXXX/X, právne zastúpenej OLEXOVA VASILISIN s. r. o., so sídlom Bratislava, Dunajská 18, IČO: 36 820 059, o výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletými deťmi O.: P., nar. X. X. XXXX a B., nar. XX. X. XXXX, obe bytom u matky, zastúpenými Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č. k. 8Em/5/2015-401 zo dňa 10. 1. 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh oprávneného (otca maloletých detí) na výkon rozhodnutia Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/27/2015-417 zo dňa 9. 2. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/22/2015 zo dňa 16. 4. 2015, ktorým súd predbežným opatrením upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými každý páry týždeň v roku v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky maloletých detí, matke uložil povinnosť maloleté deti v určenom čase riadne pripravené odovzdať otcovi pred domom, v ktorom s maloletými deťmi býva, a otcovi povinnosť v určenom čase maloleté deti na tom istom mieste matke odovzdať. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že nemal za preukázané, že by došlo k porušeniu povinnosti matky deti na styk s otcom pripraviť, resp., že by matka otcovi v styku s maloletými deťmi bránila. Naopak dôvody, pre ktorý styk nebolo možné realizovať, sú na strane otca, ktorý opakovane neakceptoval záujem maloletých detí a direktívne určoval podmienky trávenia spoločného času s deťmi, pričom spôsob, akým tieto podmienky určoval, sa ukázal byť v konečnom dôsledku kontraproduktívnym, nakoľko jeho výsledkom bol nezáujem detí o stretnutie so svojim otcom.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil realizáciu jeho procesných práv, keď nepostupoval podľa § 35 a čl. 8 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimo sporového poriadku (ďalej aj „CMP“) a podľa § 187 ods. 2 a § 188 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), ktoré súdu ukládajú zistiť skutočný stav veci, za týmto účelom nariadiť ústne pojednávanie a na tomto ústnom pojednávaní uskutočniť výsluch strany. Okresný súd však napriek citovaným zákonným ustanoveniam ako aj napriek záväznému názoru odvolacieho súdu, nenariadil ústne pojednávanie, nevykonal výsluch strán a teda rozhodol bez akéhokoľvek dokazovania. V tejto súvislosti osobitne zdôraznil, že v nesporových konaniach účastníci týchto konaní nenesú žiadne dôkazné bremeno, ako aj skutočnosť, že vyjadrenie ÚPSVaR Zvolen a ani vyjadrenie primátora Mesta K. nemožno považovať za dôkaz v zmysle zákona. Pokiaľ sa totiž jedná o správu ÚPSVaR Zvolen zo dňa 23. 11. 2016, táto neobsahuje údaj o tom, kedy bolo realizované miestne šetrenie, ani kedy sa maloleté deti zúčastnili pohovoru u psychologičky, prečo o tomto výsluchu otec nebol informovaný a navyše uvedená správa nebola verifikovaná výsluchom kolíznej opatrovníčky na pojednávaní (ktoré sa neuskutočnilo). Z hľadiska predmetu konania sa v tejto správe uvádzajú neopodstatnené tvrdenia o tom, že deti majú

v rodinnom dome u Z. vhodné podmienky, čo však nekorešponduje s tým, že sa maloleté deti v tomto dome stretávajú s drogovou závislým bratom matky maloletých, ktorý v tomto dome (hoci v časti so samostatným vchodom) tiež byva. Časť tejto správy, ktorá sa týka vyjadrenia maloletých detí k styku, je výsledkom manipulácie maloletých ich matkou a dôkazom, že matka maloleté detí na styk s otcom ani raz riadne nepripravila. Vyjadrenie mestského úradu Mesta K. je opätovne nepoužiteľné ako dôkaz, keď toto vyjadrenie zrejme písal primátor mesta K. p. M., ktorý však dňa 7. 3. 2015 bezdôvodne napadol matku otca maloletých detí. Menovaný preukázateľne uvádza nepravdivé informácie, ktoré získal od matky maloletých detí. Inak by totiž nemohol získať informácie o tom, či otec svoju neúčasť na stretnutí dňa 19. 11. 2016 odôvodnil alebo neodôvodnil, či sa otec od posledného stretnutia deťom ozval, alebo sa tak nestalo a podobne. Problém pri realizácii styku s deťmi oprávnený vidí v tom, že stretnutia sa realizujú v prítomnosti matky maloletých detí, ktorá si vykladá svoju prítomnosť pri styku tak, že je to ona, ktorá bude určovať miesto a formu stretnutia. Robí tak napriek tomu, že bola opakovane zo strany ÚPSVaR poučená o tom, že program vzájomného styku otca a maloletých detí určuje otec maloletých detí. Navyše, matka maloleté deti neustále ovplyvňuje a u maloletých detí neustále prehľbuje už vybudovaný strach nie len z otca, ale aj z jeho rodiny. Styku otca s maloletými bráni aj tak, že sa nedá sa s ňou skontaktovať, čo bol prípad stykov, ktoré sa mali uskutočniť dňa 5. 11. 2016, resp. dňa 19. 11. 2016. Opätovne zdôraznil, že realizácia styku s maloletými deťmi je jeho právom a nie jeho povinnosťou, preto je len na ňom, či sa toto svoje právo rozhodne využiť, alebo sa tak nestane. Poukázal na skutočnosť, že značná časť rozhodnutia okresného súdu pochádza z predošlého rozhodnutia tohto súdu, ktoré bolo odvolacím súdom zrušené, čo podľa názoru odvolateľa len demonštruje, že okresný súd napriek pokynu odvolacieho súdu nevykonal vo veci žiadne ďalšie dokazovanie a svoje rozhodnutie ťažiskovo opätovne založil len na tvrdeniach matky. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a sám vo veci rozhodol v zmysle otcovho návrhu.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 65 a 66 CMP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 (á contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil z dôvodu, že je vo výroku vecne správne.

5. Podľa § 376 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

6. Predmetom núteného výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (§ 370 a nasl. CMP) je zabezpečenie realizácie povinností uložených právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktoré nie sú plnené dobrovoľne, resp. nie sú plnené náležite tak, ako boli súdnym rozhodnutím uložené. Z vyššie citovaného konštatovania (prioritne vychádzajúceho zo znenia § 376 ods. 1 v spojení s § 370 ods. 1 CMP) možno vyvodiť, že základným predpokladom, aby mohol byť výkon súdneho rozhodnutia nariadený, je právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie (ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému) a dobrovoľné nesplnenie povinnosti, ktorá bola v citovanom právoplatnom a vykonateľnom rozhodnutí povinnej osobe uložená. V prejednávanom prípade je vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom) uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/27/2015-417 zo dňa 9. 2. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/22/2015 zo dňa 16. 4. 2015, a povinnosťou, ktorá mala byť plnená (ktorá vychádza z tohto právoplatného rozhodnutia), povinnosť matky maloleté deti na styk s otcom pripraviť a otcovi pred domom, v ktorom s maloletými deťmi býva, odovzdať tak, aby styk mohol byť riadne realizovaný každý páry týždeň v roku v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky maloletých detí.

7. Ďalej je potrebné uviesť, že ustálená rozhodovacia prax súdov pripúšťa, že právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (vydané podľa § 36 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine) sa za istých okolností stane neúčinným. K neúčinnosti tohto rozhodnutia dochádza na základe právne významných skutočností, ako sú napríklad rozvod manželstva alebo obnovenie spoluzitia rodičmi maloletého (k uvedenému pozri napr. R 31/1968, R 8/1982, či rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 306/2009). Rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa je totiž skutočnosťou, s ktorou zákon spája obligatórnu úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, a to bez ohľadu na to, či prípadne už práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu (ne)boli upravené skorším rozhodnutím súdu alebo ich dohodou. Eventuálna skoršia úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine) tak stráca účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva jeho rodičov. Inak tomu nie je ani v prípade, ak na základe rozhodnutia súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu vydanému podľa § 36 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine bol podaný návrh na nútený výkon

rozhodnutia podľa § 370 a nasl. CMP. Povedané inak, strata účinnosti inak formálne právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu s poukazom na § 36 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, a ktorá strata účinnosti nastala z dôvodu neskoršej právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva, má za následok, že návrhu oprávneného rodiča na výkon takéhoto (už toho času) neúčinného rozhodnutia nie je možné vyhovieť, a v prípade, ak výkon tohto rozhodnutia už nariadený bol, je nutné ho postupom podľa § 390 písm. d/ CMP zastaviť (m. m. stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. Cpj 159/79).

8. Ako už bolo uvedené vyššie, v prejednávacom prípade je vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom), ktorého výkonu sa oprávnený písomným podaním zo dňa 2. 6. 2015 domáhal, uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/27/2015-417 zo dňa 9. 2. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/22/2015 zo dňa 16. 4. 2015, ktorým bol s poukazom na § 36 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine upravený styk otca s maloletými deťmi. Odvolací súd však z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/27/2015 ako aj dopytom na Okresný súd Pezinok zo dňa 4. 8. 2017 a zo dňa 12. 10. 2017 zistil, že rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 12P/17/2013-1931 zo dňa 7. 11. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/102/2017-2333 zo dňa 4. 7. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 8. 2017, bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, maloleté deti boli na čas po rozvode manželstva zverené do osobnej starostlivosti matky, právo deti zastupovať a spravovať ich majetok bolo určené obom rodičom, otcovi bolo uložené prispievať na výživu maloletého P. sumou 140 € mesačne a na výživu maloletej B. sumou 120 € mesačne a styk otca s maloletými bol upravený tak, že otec má právo stretávať sa s maloletými deťmi každý prvý piatok v kalendárnom mesiaci od 14.30 hod. do 17.30 hod. za prítomnosti matky v mieste bydliska matky. Nadobudnutím právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva potom došlo v priebehu odvolacieho konania k strate účinnosti exekučného titulu, ktorý popri rozhodnutí o rozvode manželstva, v ktorom bol styk otca s maloletými upravený odlišným spôsobom, nemôže obstáť. Uvedená skutočnosť má pritom za následok, že návrhu otca na nariadenie núteného výkonu tohto (už dnes) neúčinného exekučného titulu nemožno vyhovieť a tento návrh je nutné zamietnuť. Uvedenému zodpovedá i výroková časť odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, hoci okresný súd svoj záver založil na iných skutočnostiach. Preto odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, len odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vo výroku vecne správne (aj keď z iných dôvodov) potvrdiť. K rozsiahlej odvolacej argumentácii oprávneného sa pritom žiada dodať, že ak by aj odvolací súd túto argumentáciu uznal za dôvodnú a napadnuté uznesenie okresného súdu by zrušil, okresný súd by z dôvodu straty účinnosti exekučného titulu musel aj tak návrh otca maloletých detí na výkon tohto rozhodnutia následne zamietnuť. Z rovnakých dôvodov preto odvolací súd nemohol uznesenie okresného súdu zmeniť a výkon rozhodnutia nariadiť tak, ako sa tohto odvolateľ domáhal. Záverom odvolací súd dodáva, že v prípade, ak by zo strany matky dochádzalo k porušeniu povinností vyplývajúcich z rozsudku Okresného súdu Pezinok č. k. 12P/17/2013-1931 zo dňa 7. 11. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/102/2017-2333 zo dňa 4. 7. 2017, otcovi maloletých detí nič nebráni podať návrh na nariadenie výkonu tohto rozhodnutia.

9. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 - 423 CSP pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP (§ 425 CSP) a prokurátor, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa ods. 1 § 429 CSP neplatí za podmienok ustanovených v ods. 2 § 429 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).